

عنوان مقاله:

بررسی اثرات متقابل پایداری اجتماعی و کالبدی در محلات- نمونه موردی: محله قدیم عبیدزاکانی و محله جدید ملاصدرا در شهر قزوین

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی «پایداری و تاب آوری از آرمان تا واقعیت» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سارا گروسی - دانش آموزخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

زهره داوودپور - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

محلات شهری، برش جدای ناپذیری از شهر هستند به گونه ای که شکل گیری هویت محله ای، توسعه کالبدی و تحکیم روابط اجتماعی با پایداری محله های شهری ارتباط مییابد. عدم وجود حسستعلق و تعاملات اجتماعی در محلات جدید، همچنین فرسوده شدن بناها، دسترسبهای نامناسب و ناامنی در محلات قدیمی موجب تشدید ناپایداری در محلات گردیده است. بر اینمنا این تحقیق در راستای رسیدن به اهداف شناسایی معیار های پایداری اجتماعی و کالبدی، بررسی میزان پایداری محلاتمطالعاتی و بررسی اثرات متقابل پایداری اجتماعی و کالبدی بر یکدیگر مییابد. بر این اساس برای بررسی ابعاد اجتماعی و کالبدی پایداری محله، معیارهای هویت و احساس تعلق به محله، سرزندگی، ایمنی و امنیت، خوانایی، تنوع و دسترسی انتخابگردیده و شاخص های هر یک از معیارها تدوین شده است. بر مبنای مدل تحلیلی پرسشنامه ای تهیه شده و توزیع گردیده است. سپس نتایج حاصل با روش رگرسیون و تحلیل همبستگی و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرارگرفته. نتایج نشان میدهد سطح پایداری اجتماعی و کالبدی در محله عبید زاکانی با تفاوت اندک نسبت به محله ملاصدرا بیشتر است. همچنین بین پایداری کالبدی و پایداری اجتماعی در هر دو محله مورد مطالعه رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

محله، پایداری، معیارهای پایداری محله، محله عبیدزاکانی قزوین، محله ملاصدرا قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632085>

